

Оно што се никад не схвата у вези са рођенданима, а што никад не кажу кад напуниш једанаест година, је да уједно имаш и десет, и девет, и осам, и седам, и шест, и пет, и четири, и три, и две и једну годину. А када се пробудиш на свој једанаести рођендан, очекујеш да ћеш се и осећати као да ти је једанаест, али није тако. Отвориш очи и све је баш као јуче, само што је данас нови дан. А уопште се не осећаш као да ту је једанаест. Осећаш се као да ти је још увек десет. И да си испод узрасне границе потребне да би имао једанаест.

Рецимо, неким данима можеш да кажеш нешто глупо, а то је онај твој део који има пет година. А можда ће ти једног дана, кад одрастеш, доћи жеља да плачеш као да ти је три године, и то је у реду. То ја кажем мами кад је тужна и плаче јој се. Можда се осећа као трогодишњакиња.